

A boldogság jelentheti azt az elégedettségi vagy örömteli állapotot, amit számos dolog előidézhet, például a dicséret, az elismerés, egy jól sikerült golfozás, egy izgalmas könyvbe való belemerülés, egy szabadnap a hivatalból, ringatózás a hintaszékben a tornácon... Ezek mind szerezhetnek pillanatnyi boldogságot, és te nyilván törekszel is arra, hogy megismételd ezeket a pillanatokot. A boldogság egy sor jó érzést jelent, a csendes megelégedettségtől a mámoros örömig. Úgy is fel lehet fogni a boldogságot, mint az elégedettséget kísérő lelkes kisugárzást. A boldogság lehet tűz, amely éppen csak parázslík, de lehet olyan is, amelynek lángjai a magasba törve táncolnak.

Az öröm a fokozott boldogság ideiglenes állapota. Gyakran összefüggésben van azzal a mély elégedettséggel, amit akkor érzünk, ha egy célt, érte keményen megdolgozva, elértünk. Ez egy túlradó, de rövid ideig tartó érzés. Örömet szerezhet az, ha táncra perdülünk egy koncerten, amikor a mozgás, a zene és a barátság mind egy irányba mutat. Örömteli egy gyermek arckifejezése is, amikor elfújja a gyertyákat a születésnap tortáján és kíván valamit. A kitűnő diploma és az, hogy te mondhatod a diákság nevében a búcsúbeszédet az egyetemi diplomaosztón, erőteljes *örömet* szerez, miközben e célok eléréséért folytatott állhatatos küzdelmed *boldoggá* tett.

Az üdvözülés a kulcs, amely kinyitja a tartós boldogság kapuját. Az üdvözülést tükrözi az, hogy mennyire vagyunk szoros kapcsolatban a barátainkkal és a családukkal, és mennyire kölcsönös a szeretetünk és kapcsolódásunk. Az üdvözülés annyi, mint szeretetet érezni mások iránt és hálásnak lenni a minket körülvevő világért. Azt jelenti, hogy a legnagyobb mélységig ismernek minket, mi meg másokat. Ezek a „rokoni” kapcsolatok bepillantást engednek abba, hogy mit is jelent embernek lenni. Az üdvözülés például az, ha megtapasztalod egy gyermek vagy egy unoka megszületését és eközben megérezed a helyedet az idő múlásában, látod az elkövetkező nemzedékek ígétét, amivel beleshetsz az utódaid sorába. Az üdvözülés az, amikor az imádkozás helyszínén vagy, egy templomban, imaházban vagy kávézóban, és kapcsolatot érzel a téged körülvevő, hasonló lelkületű emberekkel, akik ugyanazokat az imákat mormolják, ugyanazt a makkát kortyolják.

Nos, ez a lényeg. A boldogság az út, amelyen haladsz, az öröm a számos fordulópont, amivel utad során találkozol, az üdvözülés pedig az, hogy hálás vagy az útért, és átadod ezt a hálaérzetet az unokáidnak, szerelmednek, vagy mindazoknak, akik veled tartanak az úton.